Cronica IERNII

• Pregătiri ireproşabile, patinoarul din Ploieşti are activitate non-stop • Amenajări de sezon în judeţul Dîmboviţa • La Oberhof, test eliminatoriu pentru boberii români • Păltiniş, un paradis al schiorilor

PLOIEŞTI, 3 (prin telefon). Ora 11, patinoarul din Ploieşti. Baza se prezintă foarte bine şi, deşi sîntem în zi de lucru şi ora nu este foarte potrivită, pe gheaţă se află destul patinatori, mai cu seamă elevi care au orele de curs după-amiaza. Deschis la 14 noiembrie, patinoarul ploieştean oferă cele mai bune condiţii iubitorilor alunecării pe gheaţă spre a practica sportul favorit. Stăm de vorbă cu tovarăşul Spiru Teoharide, şeful complexului sportiv din Parcul tineretului, care, de peste două decenii, se ocupă de bazele ploieştene: **„Am pregătit foarte bine sezonul de patinaj. Instalaţiile au fost revizuite, s-au montat trei pompe noi de amoniac, au fost vopsite mantinelele, curăţate şi puse la punct vestiarele şi toate celelalte instalaţii ale patinoarului, astfel încît el este (cu maximum de randament) la dispoziţia publicului, dar şi a sportivilor de performanţă din oraşul nostru".**

Într-adevăr, înregistrînd zilnic şi duminica, zilele de vîrf, peste 1 500 de prezenţe, la orele rezervate publicului, iar în spaţiul prevăzut performerilor pe patinaj artistic, de viteză şi pe hochei, frumoasa instalaţie sportivă ploieşteană reprezintă, alături de Sala sporturilor, situată în imediata ei vecinătate, centrul de greutate al activităţii în sezonul de iarnă. Patinoarul înlesneşte practicarea patinajului, trei antrenori — I. Grinţescu, M. Carabogeanu şi M. Fudore — ... celor doritori să devină aşi ai piruetelor pe gheaţă. Iar clubul sportiv Petrolul organizează şi el, prin antrenorii de specialitate (Luminiţa Ancuţa — patinaj artistic, Adrian Ciobanu — patinaj viteză, Constantin Curcelar — hochei), permanente selecţii pentru depistarea talentelor care sînt incluse apoi în secţiile clubului. (Eftimie IONESCU).

TÎRGOVIŞTE (prin telefon). În ciuda faptului că şi pe cele mai înalte culmi ale munţilor din judeţul Dîmboviţa zăpada se lasă aşteptată, în municipiul Tîrgovişte, ca şi în judeţ, s-au făcut serioase pregătiri pentru ca nimic să nu fie împiedicat spre a practica sporturile de iarnă. De pildă, la Tîrgovişte, după cum ne-a spus Marian Ionel, preşedintele C.J.E.F.S., se va amenaja un patinoar natural pe baza din parcul Chindia şi altul pe terenurile de tenis ale asociaţiei sportive Metalul. În apropierea cabanei Cuibul Dorului, din preajma municipiului Tîrgovişte, se amenajează o pistă pentru săniuş. În judeţ se vor pune la punct mai multe centre de iniţiere la sanie (în comunele Runcu, Pietroşiţa, Vîrfuri şi altele), schi (Moroieni, Gura Vulcanii, Brăneşti etc.) şi patinaj (Pucioasa). (M.T.).

După cîteva coborîri pe pîrtia Onceşti, clipele de odihnă sînt binevenite, mai ales cînd soarele scaldă frumoasa staţiune Păltiniş

● BOB

După o scurtă perioadă de pregătire pe uscat efectuată la Sinaia (repetări de starturi şi pregătire fizică; coborîrile pe boburi cu role nu mai erau indicate, deoarece, după ce s-a mers la Winterberg — pe gheaţă — cu 100 km/h, ar fi însemnat ca la Sinaia să se coboare doar cu 30 km/h, cît permit boburile cu role), boberii din lotul olimpic vor pleca (luni) în R.D. Germană, la Oberhof, unde se vor întîlni cu performeri din alte ţări, aflaţi în staţiunea respectivă după ce au trecut prin localităţi cu pîrtii îngheţate artificial (Igls-Austria, Winterberg şi Königssee-R.F. Germania). La Oberhof se vor desfăşura coborîri de antrenament, iar în zilele de 18 şi 19 decembrie va avea loc un mare concurs internaţional. Concursul de la Oberhof constituie un test de mare importanţă în special pentru piloţi, deoarece pe pîrtia respectivă startul aproape că nu are importanţă, bobul fiind manevrat iniţial doar de împingător, iar pilotul ... Se vor deplasa piloţii Dorin Degan, Ion Dumitriu, Alexandru Pandrea, Ludovic Pap, Valentin Leaţu şi împingătorii Gheorghe Lixandru, Costel Petrariu, Gheorghe Pepelea, Doru Francu, Cornel Popescu; antrenori : Nicolae Vîrnăvescu (coordonator), Dragoş Panaitescu şi Dumitru Focşeneanu. După revenire, bobul va fi antrenat la pîrtia de la Sinaia şi apoi la Sarajevo, unde, însă, vor lua parte doar trei echipaje. Caracterul eliminatoriu al concursului de la Oberhof este cît se poate de clar !

● VĂ INVITĂM LA...

...PĂLTINIŞ, staţiune situată în Munţii Cibinului, sub Vîrful Onceşti. Păltiniş (unde se ajunge, de la Sibiu, pe o şosea asfaltată, lungă de 34 km) este staţiunea climaterică aflată la cea mai mare altitudine din ţară — 1 600 m — şi este cunoscută prin largile posibilităţi pe care le oferă practicanţilor sporturilor de iarnă. Pîrtiile Onceşti I şi Onceşti II sînt amenajate pe versantul nordic al Muntelui Onceşti (1 713 m), avînd o lungime de 1 250 m, 35 m lăţime şi o pantă medie de 26 de grade. Telescaunul şi teleschiul facilitează transportul amatorilor de schi ; ore de funcţionare : de la 9 la 17 (luni, revizie). Monitori specializaţi predau lecţii începătorilor ; în staţiune pot fi închiriate echipamentul şi materialul sportiv necesar (schiuri, bocanci, clăpari, sănii). Oaspeţii staţiunii sînt găzduiţi la „Casa turiştilor", cabana „Păltiniş", hotelul „Cindrelul" şi în case de odihnă.

COBORÎREA „PROBA ADEVĂRULUI" ÎN SCHI

Reamenajarea Pîrtiei Lupului — o soluţie pentru stimularea „alpinilor" noştri

Schiorii noştri alpini nu au prea avut probe de coborîre în cursul ultimelor sezoane hivernale, iar în anul 1982 nu s-a decernat nici titlul de campion naţional la această probă ! Singura pîrtie din ţară care poate oferi condiţii optime de verificare pentru această spectaculoasă probă, este cea de pe Valea Lupului din masivul Postăvar. Cu ani în urmă, acest traseu a fost apreciat ca excelent de schiori de mare performanţă, pur şi simplu fascinaţi de această pantă pe care se cobora cu viteze medii de aproape 100 km pe oră. **Leo Lacroix, Jean Pierre Augert** (Franţa) şi alţi schiori renumiţi din Austria sau Italia au avut numai cuvinte de apreciere despre calitatea Pîrtiei Lupului. **Ion Cojocaru, Radu Sciroabei, Gheorghe Bălan, Cornel Tăbăraş, Kurt Gohn, Ion Bobiţ, Dan Cristea** şi mulţi alţii au plonjat din vîrful Postăvarului spre linia de sosire din Poiana Braşovului, în aplauzele miilor de spectatori care le urmăreau evoluţiile.

Curajul, forţa, îndemînarea, simţul echilibrului, ... sînt elemente ce se cer unui bun coborîtor.

Din păcate, teama de riscuri l-a determinat pe unii antrenori să diminueze importanţa acestei probe, preferîndu-le pe cele de slalom. În realitate, calităţile care se cer unui coborîtor se întîlnesc foarte bine cu cele absolut necesare unui slalomist, iar simbioza dintre ele poate da rezultate excelente. Maestrul sportului **Ion Cojocaru** spunea : „Un schior care evită curse de coborîre nu poate fi numit schior. Ca şi în alte ramuri sportive, aceasta este «PROBA ADEVĂRULUI» pentru cei înzestraţi cu adevărat".

Acum vreo 4—5 ani, o porţiune din Pîrtia Lupului s-a deteriorat şi, într-o anumită secţiune, devenise periculoasă pentru schiori dar, prin montarea unei porţi de reducere a vitezei, traseul putea fi totuşi folosit în bune condiţii. Antrenorii noştri au găsit însă un motiv pentru a evita înscrierea elevilor lor pe listele de start şi, astfel, în ultimele două sezoane schiorii români nu au efectuat decît 2—3 curse de coborîre, ceea ce — trebuie să recunoaştem — este cu totul insuficient pentru o bună pregătire.

De doi ani se lucrează la reamenajarea porţiunii despre care am vorbit. Au fost sfărîmaţi mii de metri cubi de rocă, au fost făcute defrişări în condiţii extrem de grele, au fost schimbate pante şi s-a mutat un mare volum de pămînt. La această oră, Pîrtia Lupului se prezintă în condiţii excelente şi aşteaptă prima zăpadă pentru a-şi intra în drepturi depline, deoarece, aflîndu-se pe versantul nordic, această pantă menţine stratul de nea pînă în luna martie.

Sezonul care începe este aşteptat cu nerăbdare. Pîrtia Lupului este gata să-şi primească oaspeţii, iar iubitorii schiului se pregătesc pentru întreceri spectaculoase. Sîntem convinşi că şi antrenorii vor fi mai receptivi, vor înţelege că o cursă de coborîre înseamnă ... pentru formarea unui schior redutabil. Pînă la J.O. de la Sarajevo a mai rămas un singur sezon. Secretarul responsabil al federaţiei de specialitate Mihai Dragomirescu ne-a precizat : **„Traseul coborîrii din cadrul J.O. este accesibil schiorilor noştri. O pregătire adecvată în timpul care a mai rămas pînă la ora startului olimpic, folosirea cu maximă eficienţă a Pîrtiei Lupului, poate face ca schiorii români să fie prezenţi la startul acestei probe, în care orice rezultat este posibil".**

Iată argumente care ne fac să sperăm că în sezonul următor schiorii noştri vor ataca cu mult curaj cursele de coborîre de pe Valea Lupului şi poate nu numai pe acestea...

Paul IOVAN

Pentru sporirea potenţialului olimpic al fiecărui judeţ

CONSTANŢA: TITLURILE NAŢIONALE NU SE TRANSFORMĂ, DE LA SINE, ÎN MEDALII ŞI PUNCTE OLIMPICE !

Nu mai puţin de 16 discipline se află pe lista sporturilor prioritare în judeţul Constanţa ! La prima vedere, faptul ar putea fi acceptat ca o dovadă a vitalităţii mişcării sportive de pe malul mării, ca un semn al potenţialului ridicat al performanţei pe aceste meleaguri. Pătrunzînd însă mai în adîncul lucrurilor, constatăm că rezultatele practice — unicul criteriu de apreciere valorică a unui sport — infirmă aparenţele : **cel puţin 8 discipline „prioritare" cad foarte repede la examenul exigent al prezenţei în loturile naţionale, al comportării în competiţii internaţionale de anvergură şi mai cu seamă ale selecţiei în loturile olimpice pentru întrecerile de la Los Angeles.** Printre aceste discipline figurează halterele, înotul, scrima, şahul, tenisul, voleiul, caiacul-canoea, fotbalul. AŞADAR, CEL PUŢIN JUMĂTATE DINTRE DISCIPLINELE PRIORITARE PE HÎRTIE NU SÎNT ŞI ÎN REALITATE ! Nici împărţirea pe nivele de performanţă a secţiilor nu-şi mai demonstrează, la ora actuală, raţiunile iniţiale. Secţia de atletism a clubului Farul, bunăoară, considerată ca „olimpică" ŞI SPRIJINITĂ ÎN CONSECINŢĂ (7 antrenori, două pepiniere, una proprie şi alta la C.S.Ş. nr. 2), **nu are nici un reprezentant în lotul olimpic,** în timp ce secţia similară a C.S.U., de nivel (doar) internaţional, îi are pe **I. Oltean** (13,80 sec la 110 mg, în 1982, la C.E.) şi pe **Gh. Cojocaru** (8,04 m, la săritură în lungime, tot în 1982) drept posibili candidaţi pentru delegaţia care va pleca spre Los Angeles, CA URMARE A MUNCII UNUI SINGUR ANTRENOR (Constantin Mihail)! Secţii de nivel internaţional, **egale ca „rang"** deci, cum sînt cea de canotaj de la Marina Mangalia şi cea de înot de la C.S.Ş. 1 Constanţa se diferenţiază **substanţial ca rezultate :** în timp ce Marina o are pe **Ioana Badea** componentă de bază a lotului olimpic pentru 1984 şi alte 8 selecţionate în perspectiva J.O. 1988, C.S.Ş. 1 nu se poate lăuda decît cu cîteva rezultate la categoria copiilor, nefinalizate însă la categoriile juniorilor sau seniorilor. Cum seria neconcordanţelor de încadrare a secţiilor de performanţă şi nominalizarea ca prioritare, **fără acoperire,** a multor sporturi sînt realităţi la Constanţa, C.J.E.F.S. şi forurile de resort ale C.N.E.F.S. trebuie să reanalizeze urgent situaţia şi să-şi redistribuie, în consecinţă, îndrumarea, atenţia şi, implicit, sprijinul.

În aceste condiţii, singurul sport practicat **cu adevărat la nivel de înaltă performanţă** în judeţul Constanţa este cel al luptelor greco-romane. Astfel, **Ion Draica** rămîne încă o certitudine confirmată în 1982 de medaliile de argint de la C.M. şi de bronz de la C.E. Alături de el şi de **Ştefan Negrişan,** plecat la Steaua, un alt tînăr de mare perspectivă, **Sorin Herţea,** se afirmă viguros în arena internaţională (actual campion balcanic la categoria 82 kg). Lista luptătorilor constănţeni la stilul greco-romane este însă mai mare, iar laudele care i se cuvin atît de inimosului şi de priceputului antrenor **Constantin Ofiţerescu,** cel care i-a descoperit şi i-a format, sînt absolut îndreptăţite. **El şi încă 6 profesori şi instructori voluntari oferă mişcării sportive româneşti mai mulţi performeri autentici decît toţi ceilalţi aproape 100 de antrenori constănţeni de la toate celelalte sporturi prioritare!** În afara celor doi atleţi amintiţi, **Cojocaru** şi **Oltean** (care trebuie să mai progreseze, totuşi, pentru a intra în posesia punctelor olimpice !) şi de canotoarea **Ioana Badea,** lista candidaţilor olimpici autentici mai cuprinde doar pe boxerul **Doru Maricescu,** vicecampion european de juniori în 1982 şi... cam atît ! Unde sînt deci, cele 16 discipline prioritare ale Constanţei ? Sigur, n-ar fi exclus ca cele două medalii olimpice şi cele 15 puncte promise şi aflate acum doar în dosarele C.J.E.F.S. să fie, totuşi, obţinute la Los Angeles de unii dintre cei menţionaţi. Oricum însă, nu este admisibil ca întreg potenţialul sportiv al unui judeţ de mărimea, de forţa economică şi cu populaţia şcolară a Constanţei, să se laude doar cu atît, acum, cînd mai e un an şi jumătate pînă la Jocurile Olimpice ! Este, oricum, prea puţin şi această situaţie nesatisfăcătoare îşi are originile în **automulţumirea care s-a instaurat în urma cîştigării locului 2** (după municipiul Bucureşti) **în clasamentul pe judeţe în anul 1981,** alcătuit după criteriul comportărilor la campionatele republicane. În acel an, Constanţa cîştiga 65 de titluri republicane şi prezenta 12 formaţii în campionatele diviziilor „A" la diferite discipline. Nimic de zis : pe plan naţional, Constanţa este şi acum un judeţ fruntaş, adevăr ateştat şi de cei 2848 de sportivi clasificaţi. Imperativul momentului de faţă, mai bine zis al acestui mijloc de ciclu olimpic, este însă ca DIN ACEASTĂ MASĂ DE PERFORMERI DE NIVEL NAŢIONAL, FORURILE SPORTIVE CONSTĂNŢENE, NUMEROŞII SPECIALIŞTI DE PE MALUL MĂRII SĂ FORMEZE MARI CAMPIONI. **Adică sportivi capabili nu numai să aducă acasă titluri naţionale, ci să cîştige pentru ţară medalii şi puncte la Jocurile Olimpice, la campionatele mondiale şi europene.**

Radu TIMOFTE

> **Ramuri de sport prioritare:** 16 (atletism, box, caiac-canoe, fotbal, gimnastică sportivă, gimnastică modernă, haltere, handbal, inot, lupte greco-romane, rugby, scrimă, şah, tenis, volei (f), canotaj).
> **Secţii de nivel olimpic:** 3 (atletism, box, lupte greco-romane, la Farul Constanţa).
> **Secţii de nivel internaţional:** 10.
> **Numărul antrenorilor:** 118;
> **Numărul instructorilor:** 340.
> **Sportivi legitimaţi:** 15 842;
> **Sportivi clasificaţi:** 2 848.
> **Sportivi în loturile olimpice, la 1 ianuarie 1982:** 30.

> **MIRCEA NEAGU, instructor C.J.E.F.S.: „De ce la noi stilul de lupte greco-romane devansează clar luptele libere ? În primul rînd din motive organizatorice: dacă la clasice filiera C.S.Ş. 2 — Farul funcţionează perfect, cea de la libere, C.S.Ş. 2 — Hidrotehnica, e aproape inexistentă".**
> CONSTANTIN MIHAIL, lector universitar: **„Cred că ceea ce-i lipseşte acum atletismului constănţean se poate rezuma astfel: o mai mare ambiţie şi mai multă pasiune din partea profesorilor de specialitate, o sală de forţă pentru pregătirea în timpul iernii şi acţiuni de selecţie lărgite, ştiinţific executate".**
> MIRCEA POPA, şef de catedă (canotaj) la C.S.Ş. 2: **„Am ruga federaţia să ne dea o mînă de ajutor în dotarea cu materiale a sălii de forţă de la bac, pentru a putea lucra eficient în sezonul rece care a început !"**

„DACIADA ALBĂ" TREBUIE SĂ EXPRIME ÎNTREG POTENŢIALUL SPORTURILOR DE IARNĂ !

Repere

Întrecerile de masă şi finalele — excelent prilej pentru o mai puternică dezvoltare a activităţii în acest important domeniu al mişcării noastre sportive

Starturi promiţătoare în etapa de iarnă a celei de a 3-a ediţii a **„Daciadei",** în municipiul **Bucureşti,** în judeţele **Braşov, Călăraşi, Iaşi, Bacău, Constanţa...** Mai aflăm, cu satisfacţie că, în multe locuri, oameni cu pasiune şi iniţiativă folosesc cu eficienţă vremea (încă) favorabilă pentru organizarea unor numeroase şi atractive acţiuni sportive de masă, desfăşurate în aer liber. E bine că **„Daciada"** nu a intrat... în vacanţă odată cu ultimele finale ale etapei de vară şi că multe asociaţii nu îşi mai rezumă activitatea, „după regulament", doar la concursurile de şah şi tenis de masă. Curînd însă, căderea zăpezii şi gerul vor aduce în prim-plan sporturile de iarnă, **al căror potenţial va trebui pe deplin exprimat de această importantă etapă a „Daciadei".** Sublinierea are, desigur, în vedere şi faptul că la această ediţie a marii competiţii naţionale **vor fi organizate nu mai puţin de 34 de întreceri finale pe ţară** (23 la sportul de performanţă **şi 11** la cel de masă). Aşadar, şi necesitatea, şi prilejul unui „clasament al adevărului" privind dezvoltarea şi valoarea existente, la această oră, în sporturile de iarnă, începînd cu MASA PRACTICANŢILOR şi încheind cu eficienţa ACŢIUNILOR DE SELECŢIE a celor mai talentate elemente dotate pentru activitatea de performanţă.

Este necesară, pentru aceasta, **continuarea în ritm susţinut a pregătirilor** (începute în majoritatea judeţelor) pentru buna desfăşurare a întregii activităţi sportive specifice sezonului de iarnă. Ne gîndim, în primul rînd, la **amenajarea pîrtiilor şi patinoarelor,** dar şi la o mai bună **aprovizionare a asociaţiilor cu materialele** (sănii, schiuri, beţe şi legături) **şi echipamentele sportive necesare, la activizarea instructorilor obşteşti şi a foştilor sportivi de performanţă,** la o **propagandă mai convingătoare** despre frumuseţea şi utilitatea practicării acestor sporturi. Să nu uităm că în această direcţie dispunem şi de o valoroasă experienţă care va trebui, pretutindeni, pe deplin valorificată !

În acest sezon va trebui, înainte de toate, să se **acorde toată atenţia** ETAPELOR DE MASĂ ale „Daciadei", care să reunească, pe pîrtii şi patinoare, un număr mai mare de copii, tineri şi oameni ai muncii ; întreceri care să cîştige, de data aceasta, CONTINUITATEA, atît de necesară şi de prea mult timp... aşteptată. Reamintim, în această ordine de idei, indicaţia C.N.E.F.S. prin care se cere organelor sportive ca în perioada 15 ianuarie — 20 februarie să se organizeze **în toate judeţele,** festivaluri ale sporturilor de iarnă, crosuri pe schiuri, sub genericul „maratonul zăpezii", şi alte manifestări sportive de masă cu participarea cetăţenilor de diferite vîrste. Dar, cîte alte iniţiative nu pot completa, pe plan local, programul de iarnă al „Daciadei" ?.

Pentru întrecerile finale — care vor fi organizate în judeţele **Suceava, Caraş-Severin, Harghita, Braşov, Prahova, Sibiu, Bistriţa-Năsăud** şi **Maramureş** — au fost alese cele mai frumoase staţiuni montane, centre cu tradiţie în sporturile de iarnă. Obligaţiile organizatorilor, ale tuturor factorilor cu atribuţii în acest domeniu, ca şi — foarte important — ale federaţiilor de specialitate sînt mari şi ele cer un efort susţinut, o colaborare cît mai eficientă, pentru ca ele să se transforme în adevărate **sărbători ale sporturilor de iarnă** — de masă şi de performanţă — din ţara noastră. Pentru ca, într-adevăr, prin întreaga ei desfăşurare, această etapă să contribuie la **perfecţionarea „Daciadei", la impulsionarea şi la realizarea unei noi calităţi în organizarea marii competiţii naţionale** şi, în acelaşi timp, la o necesară cunoaştere, realistă, complexă a potenţialului la care au ajuns — în raport cu cerinţele actuale — sporturile de iarnă din ţara noastră.

Dan GÂRLEŞTEANU

Din viaţa secţiilor

„ELECTRICA" = DINAMISM ŞI ORGANIZARE

Asociaţiile sportive nu pot fi judecate întotdeauna doar după profilul rezultatelor obţinute în competiţii. Cîteodată te impresionează mai mult capacitatea organizatorică a unor astfel de unităţi, dovadă sigură a unui travaliu intens şi pasionat al unor îndrăgostiţi de sport, cărora trebuie să le fim recunoscători.

În tinereţea autorului acestor rînduri, „Electrica" Timişoara era un nume legat de arena din marginea oraşului, înspre Pădurea Verde, unde şi-a creat faima echipa de fotbal Ripensia. Astăzi, acelaşi nume evocă în primul rînd secţia de tenis a asociaţiei sportive dependente de I.R.E. Timişoara, al cărei director, **Ilie Zaberca, a dat impuls şi a sprijinit eforturile unui colectiv de activişti voluntari.** Sigur, astăzi — încă înainte de consolidarea unui adevărat Tenis-club local — la Timişoara cînd zici tenis te gîndeşti în primul rînd la frumoasele terenuri de pe malul Begăi, care au şi găzduit întreceri ale campionatelor naţionale şi ale Balcaniadei de anul acesta. Sînt acolo, într-un frumos cadru natural, 7 terenuri cu zgură, încă unul (polivalent) de bitum, iar pentru 1983 se vorbeşte de amenajarea altor 4 suprafeţe cu zgură.

Sigur, „Electrica" înseamnă pe planul performanţei cele două echipe divizionare de tenis, dar mai ales **Nadia Becherescu** şi **Elena Cotună.** Dar, cu modestie şi altruism, secretarul asociaţiei şi preşedintele secţiei de tenis, **Alexandru Cristea,** ne atrage atenţia că asociaţia se poate mîndri la fel de bine cu secţia sa de canotaj (care a şi obţinut locuri 2 şi 3 la campionatele naţionale de juniori) şi care vede în tînărul de 16 ani Mircea Mureşan (1,80 m) un schifist de mare viitor. Nu mai puţine realizări înregistrează asociaţia la competiţiile de masă, cum ar fi, de pildă, la „Cupa Energeticianului", cu succese la orientare, la tenis de masă, la volei, atletism sau în mişcarea turistică.

Îţi face, oricînd, plăcere să afli de unităţi în care flacăra sportului e întreţinută de asemenea entuziaşti.

În dezbatere, nereuşitele scrimei în 1982

ÎNTINERIREA LOTURILOR ŞI NECESITATEA SALTULUI CALITATIV

Indiferent dacă pregătirile au fost eşalonate în timp, planificate şi urmărite minuţios, în vederea campionatelor mondiale, de la Roma, din luna iulie, sau făcute în grabă, pentru **a participa la campionatele europene,** de la Mödling, din luna noiembrie, **chiar dacă — de regulă — ne situăm pe primul plan la Balcaniadă** (în acest an, în noiembrie, la Ankara), **rezultatele obţinute de scrimerii români în 1982 au fost departe de obiectivele propuse, de exigenţele şi aşteptările fireşti, acum, la mijlocul ciclului olimpic.**

Bilanţul — modest — din anul 1982, lipsit de strălucirea marilor performanţe la nivelul loturilor reprezentative, **a fost, oare, o întîmplare ?** Există, în pofida rezultatelor nesatisfăcătoare din acest an, perspective reale pentru ca scrima noastră să se prezinte cu **şanse de puncte şi medalii la J.O. de la Los Angeles din 1984 ?** Care trebuie să fie obiectivele de performanţă ale ultimei perioade din actualul ciclu olimpic, pentru ca această disciplină sportivă, cu tradiţie în performanţa sportivă românească, **să se situeze din nou pe poziţii de frunte în ierarhia internaţională ?**

Iată întrebări adresate unor **specialişti cu responsabilităţi** în domeniul scrimei, a căror experienţă, la nivelul **cluburilor şi loturilor** reprezentative, pot schiţa o analiză şi pot jalona unele **direcţii de viitor imediat,** în sprijinul marilor obiective ale anilor 1983 şi 1984.

Prof ANA PASCU, secretară a Federaţiei române de scrimă : „Mă aşteptam ca anul 1982 să fie mai bun din punct de vedere valoric decît perioada anterioară. Spun valoric, şi nu ca poziţii în ierarhiile mondiale, pentru că, după părerea mea, nu acesta era obiectivul major la mijlocul ciclului olimpic (cu atît mai mult cu cît la o mare competiţie, aşa cum s-a şi întîmplat la Roma, pot interveni scăderi de moment, culoare blocate de trageri la sorţi, arbitraje părtinitoare), ci o verificare cît mai aproape de adevăr a potenţialului fiecărei arme, ştiut fiind faptul că LOTURILE REPREZENTATIVE PARCURG ŞI ÎN PREZENT O ETAPĂ DE TRANZIŢIE, DE LA O GENERAŢIE LA ALTA. Am intenţionat, deci, să ştim pe cine putem conta în perspectiva J.O. 1984, atît dintre trăgătorii cu un mai mare stagiu internaţional, cît şi dintre cei care se află la început de drum în marea performanţă. Concluzia? Eu cred că VOM FI COMPETITIVI ÎN 1984 LA DOUĂ ARME : FLORETĂ FEMININ ŞI SABIE, ÎN SPECIAL ÎN PROBELE PE ECHIPE. **În ceea ce priveşte probele individuale mai mizăm pe reconfirmarea floretistului Petru Kuki şi pe afirmarea a trei tineri spadasini, Nicolae Bodoczi, Rudolf Szabo şi Felix Nicolae. Dar pentru a ajunge la performanţele dorite (de pildă, pentru echipa de floretă feminin, foarte tînără, locurile 4—5 la C.M. 1983 şi o medalie la J.O. ; pentru echipa de sabie : locurile 3—4 la C.M. şi medalie la J.O.)** trebuie să înlăturăm cu hotărîre asemenea „contraperformanţe" cum au fost cele ale sabrerilor şi floretiştilor la Balcaniada 82 (este oare posibil ca sabrerul Cornel Marin să rateze titlul, iar echipa, cu trei componenţi ai lotului reprezentativ, să nu-şi reliefeze valoarea ?), ieşiri din formă tocmai în preajma obiectivului major al anului, cum a fost cazul floretistului Petru Kuki la C.M. Ceea ce presupune o muncă fără fisuri a celor trei factori esenţiali : forurile de specialitate, antrenori şi sportivi. **Vrem ca 1983 să aducă, în sfîrşit, reînnodarea succeselor scrimei româneşti şi la C.M. de tineret, o primă certitudine a unui proces pe care îl dorim încununat cu medalii la Los Angeles".**

Prof. ŞTEFAN HAUKLER, antrenor principal al lotului feminin de floretă : „Deşi echipa feminină de floretă, aşa cum se conturează acum, va avea la J.O. '84 o **medie de vîrstă** scăzută (în jur de 20 de ani), ceea ce presupune o sumară experienţă **internaţională,** există premise suficiente **pentru a-i** acorda credit în perspectivă. **Faptul că la** „mondialele" de la Roma am **avut trei** reprezentante pe tabloul eliminărilor directe, la campionatele europene **Elisabeta Guzganu** s-a situat printre finaliste, **iar Csila Ruparcsics** pe locul 9, atestă începutul de maturizare a tinerelor **noastre floretiste,** proces pe care îl dorim **confirmat la campionatele** mondiale de tineret **din anul** viitor, de la Budapesta şi, **mai ales, la Los** Angeles '84. PROCES CARE TREBUIE SĂ ŞI FORMEZE PÎNĂ LA J.O. CEL PUŢIN O TRĂGĂTOARE CAPABILĂ SĂ REALIZEZE MINIMUM TREI VICTORII ÎN ORICE MECI. Important în alcătuirea lotului reprezentativ cu elemente apropiate valoric, din care să se poată alinia o garnitură competitivă pe planşele internaţionale, este **aportul — esenţial aş spune — al secţiilor de scrimă** din ţară. Pentru că trebuie să ajungem grabnic la înlăturarea situaţiei ca FORMAREA SCRIMERILOR SĂ SE FACĂ LA LOTURILE REPREZENTATIVE ŞI NU LA CLUBURI".

PETRU KUKI, căpitanul echipei reprezentative de floretă : „Raportat strict la rezultate, anul 1982 a constituit un regres **faţă de anul** precedent. **Ce ne lipseşte pentru ca performanţele să se păstreze, chiar dacă nu pe o linie ascendentă, cel puţin la un nivel onorabil ? După părerea mea, în primul rînd, o adevărată forţă de exprimare. Desigur nu toţi scrimerii noştri care evoluează la marile competiţii pot intra în finale, dar şi acei cîţiva care au o asemenea valoare (tehnică şi tactică) nu şi-o pot demonstra integral din cauza unor** CARENŢE ÎN PREGĂTIREA FIZICĂ ŞI PSIHICĂ. **Personal am resimţit aceste carenţe în anul pe care îl încheiem, mai ales la C.E. unde am avut o mare ratare. De asemenea, cred că trebuie să obişnuim pe tinerii candidaţi la marea performanţă cu concursurile de anvergură,** rezultatele foarte timpurii ale scrimerilor italieni (cu **Cervi, Borella** şi **Numa** m-am întîlnit în mari competiţii cînd aceştia aveau 15—16 ani !) fiind un asemenea efect. Pentru că numai astfel dobîndeşti experienţă, încredere în tine, acel... „tupeu" absolut necesar într-un asalt cu un adversar de forţă aproximativ egală. Lipsindu-ţi asemenea calităţi devii un „iepuraş" pe planşă, blocat psihic în faţa unor adversari deloc superiori. Nu trebuie să-i sancţionăm pe tinerii sportivi după primele eliminări premature. Nu cred deocamdată că pentru 1984 avem la arma mea o echipă competitivă la pretenţiile olimpice".

Prof. DUMITRU POPESCU, antrenor al lotului reprezentativ de tineret la spadă : „Rezultatele nesatisfăcătoare din acest an nu pot fi despărţite de SLABUL NIVEL GENERAL AL PRINCIPALELOR COMPETIŢII INTERNE. **Degeaba te dovedeşti a fi cel mai bun acasă, cînd pe planşele internaţionale ieşi din primele tururi ! Cauza ? Una singură :** MUNCA ÎN SECŢIILE DE SCRIMĂ NU ARE CA NUMITOR COMUN CALIFICAREA, CALITATEA, INTERESUL. Şi pentru că şi la nivelul lotului reprezentativ de spadă problema nr. 1 a actualităţii rămîne creşterea valorică a tinerilor ei componenţi, cred că „scadenţa" poliţei în alb care li se acordă nu trebuie să fie primele concursuri la care participă, ci efectiv J.O. din 1984".

Prof. LADISLAU ROHONYI, antrenor al lotului reprezentativ de sabie : „De fapt, procesul de declin la arma noastră a început după 1977, an cînd am obţinut ultimul mare succes — argint la C.M. de la Buenos Aires. Tinerii incluşi în echipă nu i-au putut înlocui după cum s-a văzut — pe **Irimiciuc** şi **Nilca.** Dar, după părerea mea, anul 1982 a însemnat, totuşi, un cîştig : **Chiculiţă** (23 de ani) şi **Szabo** (18 ani) s-au mai apropiat de cei trei titulari, **Pop, Mustaţă, Marin.** Şi sper ca ascensiunea celor doi tineri să continue, ba mai mult, consider că ridicarea acestora la nivelul celorlalţi este obiectivul primordial al acestei perioade, pentru că ECHIPA DE SABIE A ROMÂNIEI A RATAT MEDALIILE ÎN ULTIMII ANI DATORITĂ ABSENŢEI OMULUI 4 ŞI CHIAR 5. Iată o comparaţie grăitoare în acest sens : dacă în 1977 prima rezervă a echipei era **Mustaţă,** acum este **Pantelimonescu sau Păunescu... Mai avem, cred eu, două mari obiective în pregătire pînă la Los Angeles : 1. găsirea soluţiilor optime pentru situaţiile-limită ale unor asalturi** (în ultimul deceniu sabrerii au ratat 7 medalii în proba pe echipă din cauza cîte UNEI SINGURE TUŞE şi tot atîtea poziţii în finalele individuale din aceeaşi cauză) ; **2. vîrful de formă — oricît de bine pregătit ar fi — nu poate înlocui valoarea.** Deci ACCENTUL TREBUIE SĂ CADĂ PE ACUMULĂRILE CALITATIVE".

Participanţii la această dezbatere se consideră, evident, implicaţi şi angajaţi în procesul de relansare valorică a scrimei româneşti pe planşele internaţionale, cu obiectiv proxim J.O. din 1984. Puncte de reper pentru agenda de lucru a federaţiei de specialitate, a antrenorilor de lot, a sportivilor şi secţiilor de scrimă :

● **Actuala etapă de întinerire a loturilor reprezentative, cu accente deosebite acum, sub presiunea timpului, comportă obligaţii sporite, calitative, din partea antrenorilor acestor loturi, a federaţiei. În acest sens se impune o strînsă corelare în procesul de pregătire a creşterii valorice a tinerilor scrimeri cu dozarea judicioasă a formelor sportive ; perseverenţa în a-i „arunca" pe cadeţi în focul marilor competiţii, trebuie să-şi dea mîna cu exigenţa faţă de comportarea acestora.**

● Ideea selecţiei permanente, **preconizată de federaţie, constituie un real stimulent în pregătire, dar să nu fie omisă necesitatea alcătuirii unui lot stabil, pentru că perioada experimentelor a trecut, sosind acum cea a decantării, a omogenizării echipelor.**

● **Se impune ca printr-un efort conjugat** (ponderea principală deţinînd-o secţiile de scrimă din ţară) **competiţiile interne să aibă un nivel valoric mai ridicat, capabil să ofere criterii de apreciere a nivelului de pregătire, precum şi a valorii sportive cît mai apropiată de cerinţele competitivităţii internaţionale.**

● **Calendarul internaţional trebuie să reprezinte în această ultimă perioadă a pregătirii olimpice un instrument eficient de pregătire şi verificare cu prioritate a virtualilor participanţi la J.O.**

Dezbatere realizată de **Paul SLĂVESCU** şi **Tiberiu STAMA**

TREBUIE SĂ RESPECTĂM PROPRIILE NOASTRE HOTĂRÎRI, IAR ANTRENORII ŞI SPORTIVII PROPRIILE ANGAJAMENTE

De vorbă cu Victor Firea, secretar al Federaţiei Române de Atletism

— După opinia unor oameni de atletism, această ramură sportivă de bază, prioritară, a înregistrat în anul care se încheie, aflat la cumpăna ciclului olimpic, un progres pe linia revenirii la marile rezultate şi performanţe internaţionale ; alţii însă, afirmă că forul de specialitate, federaţia continuă să mizeze doar pe programe, planuri de măsuri şi circulare, aşteptînd răspunsurile şi rezultate. Dv., tovarăşe Victor Firea, în calitate de secretar al federaţiei, dar şi de vechi om de atletism, ce părere aveţi în acest sens ?

— *Obiectivul principal al anului 1982 l-a constituit, în concepţia noastră, a Biroului federal, campionatul european, care trebuie să ne edifice asupra candidaţilor olimpici. Aşa încît pregătirea atleţilor fruntaşi, a fost axată pe atingerea acestui obiectiv de performanţă. Concluzia reieşită după analizele efectuate : prin medalia de aur şi cele două de argint, prin punctele obţinute, cei prezenţi la Atena şi-au îndeplinit obiectivul propus, dar se puteau obţine la unele probe (triplusalt, 800 şi 1 500 m femei, disc femei) rezultate şi clasări superioare. Pentru că, totuşi, majoritatea sportivilor noştri nu s-au aflat atunci în vîrf de formă, în comparaţie cu cele mai bune performanţe realizate de ei anterior ! Iată de ce sectorul metodologic al federaţiei şi antrenorii de lot au de lucru mult în această direcţie, pentru ca „experienţa Atena" să fie fructificată la campionatul mondial de la Helsinki, de anul viitor, astfel încît la Los Angeles, în 1984, atletismul românesc să apară pe podiumul olimpic. Această sarcină se află cu prioritate pe agenda noastră de lucru. Ea se regăseşte atît în planurile de măsuri, cît şi pe teren, în activitatea cotidiană. Ceea ce nu înseamnă că federaţia aşteaptă rezultatele şi nu le... provoacă. Uneori, însă, sîntem nevoiţi să şi aşteptăm...*

— La ce vă referiţi ?

— *Iată un exemplu : prin circulara 953 din 21 decembrie 1981, semnată de preşedintele C.N.E.F.S., se cerea consiliilor judeţene — pe baza planului de măsuri privind creşterea calităţii şi eficienţei, adoptat de plenara C.N.E.F.S. — întocmirea unor planuri de măsuri concrete, vizînd reorganizarea secţiilor, repartizarea bazelor sportive existente în judeţ pentru asigurarea pregătirii şi a concursurilor, inventarul materialelor de care dispun, acţiuni speciale de selecţie, calendarul judeţean, concursuri speciale pentru obţinerea insignei „cercurilor olimpice" şi întreceri interjudeţene limitrofe şi — ca menţiune specială — depistarea unor elemente de excepţie şi pregătirea acestora cu ajutorul tuturor factorilor implicaţi. La 13 iulie 1982 federaţia l-a informat pe preşedintele C.N.E.F.S. că doar un singur (!) consiliu judeţean (Dîmboviţa) a răspuns acestor indicaţii. S-a stabilit alt termen — 1 august 1982, dar la începutul lui octombrie mai răspunseseră doar încă 10 judeţe... Rezultă clar slaba preocupare a consiliilor judeţene şi a respectivelor comisii locale de atletism. Dar oricît de bune ar fi măsurile, oricît de precise ar fi circularele, oricît de gîndite hotărîrile, dacă se consideră că atletismul nostru înseamnă doar activul retribuit al federaţiei (6 persoane), rezultatele nu pot fi pe măsura intenţiilor, iar atletismul va fi sport prioritar doar pe hîrtie.*

— Care este situaţia terenurilor de atletism ?

— *Aproape 50 de piste atletice din ţară se află în paragină, deoarece de 7—8 ani n-au mai fost întreţinute, reamenajate. De asemenea, indicaţia ca organele locale cu atribuţii să amenajeze, cu forţe proprii, terenuri de atletism, a prins contur real doar în judeţele Maramureş, Brăila, Buzău, Caraş-Severin, Constanţa. Ce să mai vorbim de faptul că toate curţile şcolilor se bituminizează pentru jocuri, fiind total neglijate amenajările pentru atletism. Or, unde dacă nu în şcoală, poate să înceapă atletismul ? Cea mai mare secţie de atletism, cea a clubului Steaua, nu are un teren propriu corespunzător, iar sala de atletism, realizată cu multă trudă a fost transformată în sală de jocuri...*

OPINII DIN TEREN, DE LA MASA DE LUCRU

— În fluxul firesc de depistare (timpurie), formare şi lansare a tinerelor talente pe orbita performanţei, cu ţelul precis de a atinge mari rezultate, apar adeseori întreruperi, majoritatea subiective. Cum apreciaţi două importante relee din acest circuit : cluburile sportive şcolare şi antrenorii ?

— *Cluburile sportive şcolare îşi fac datoria pe planul sportului de masă, cred eu, adică aduc la atletism copii şi juniori. Dar cum pe primul plan trebuie să stea acum CALITATEA, acest prim rezultat (cantitativ) este insuficient. Trecerea la adevărata performanţă sportivă se face arareori din cauza profesorilor de specialitate care, mulţi dintre ei, îşi fac datoria formal în privinţa selecţiei, pregătirii şi educaţiei. De aceea, federaţia, împreună cu forurile de resort ale M.E.I. şi C.N.E.F.S., este hotărîtă să analizeze în viitorul apropiat mai profund această activitate, în vederea concentrării forţelor şi a mijloacelor materiale. În privinţa antrenorilor, recenta analiză a secţiilor de atletism cu valoare olimpică şi internaţională (inclusiv la nivelul juniorilor), ţinută la Bucureşti, cu participarea a aproape 140 de tehnicieni din întreaga ţară şi a activului federaţiei, a concluzionat că persistă multe lipsuri în ceea ce priveşte respectarea propriilor noastre planuri de pregătire, precum şi a angajamentelor scrise ale antrenorilor privind performanţele elevilor lor. Sînt vizate a secţiile de la Dinamo, Steaua, I.E.F.S., C.S.Ş. 4 şi Viitorul din Bucureşti, „Poli" Timişoara, C.S.U. Cluj-Napoca, C.S.Ş. Mihai Eminescu din Iaşi, antrenori ca M. Marinescu, C. Bădoi (Dinamo), E. Stănescu (C.S.Ş. 2 Buc.), C. Muşat (Viitorul), I. Iaru (C.S.U. — I.E.F.S.), D. Serafim (C.S.Ş. 4 Buc.), C. Corbu, I. Söter, N. Păiş (Steaua), N. Mărăşescu (C.S.M. Craiova) care — deşi mulţi dintre ei au avut bune rezultate în anii trecuţi — nu au adus acum sportivii la un nivel competitiv internaţional capabil să ofere certitudini în perspectiva J.O. '84. Trebuie, deci, să respectăm în primul rînd, propriile noastre hotărîri, propriile noastre planuri de pregătire.*

— Nu credeţi că şi propaganda pentru atletism, ca sport formativ de bază, este deficitară ?

— *Atletismul ar putea oferi şi el subiecte de actualitate, de meditaţie, atractive din competiţii, din viaţa secţiilor şi a performerilor, pentru o rubrică T.V. săptămînală, cum are şahul, de pildă. Dar înaintea televiziunii ar putea să ne ajute foştii mari atleţi din toată ţara, pe care îi aşteptăm cu prezenţa şi sugestiile lor, în sprijinul comisiilor locale de atletism, ca arbitri, instructori voluntari, propagandişti activi.*

Paul SLĂVESCU